

कुलद्वयेऽपि चोत्सवे स्त्रीभिः कार्या क्रिया नृप ।
संघातान्तर्गतैर्व्यापि कार्याः प्रेतस्य याः

क्रियाः ॥

उत्सवव्यतिक्रियाहा कारयेदवनीपतिः ।

पूर्वाः क्रिया मध्यमाश्च तथा चैवोत्तराः

क्रियाः ॥

त्रिप्रकाराः क्रियास्वेतास्तासां भेदं शृणुष्व मे ।

आदाहवार्थायुधादिस्पर्शान्तास्तु याः क्रियाः ॥

ताः पूर्वा मध्यमा मासि मास्येकोद्दिष्टसंज्ञिताः ।

प्रेते पिष्टत्वमापन्ने सपिण्डीकरणेऽदनु ॥

क्रियन्ते याः क्रियाः पितृणां प्रोच्यन्ते ता नृपो-

त्तराः ।

पिष्टमाहसपिण्डेस्तु समानसलिलैस्तथा ॥

संघातान्तर्गतैश्चैव राज्ञा वा धनहारिणा ।

पूर्वाः क्रियास्तु कर्त्तव्याः पुत्राद्यैरेव चोत्तराः ।

दौहित्रैर्व्या नरयेष्ठ कार्यास्तत्तनयैस्तथा ।

मृताहनि च कर्त्तव्याः स्त्रीणामप्युत्तराः क्रियाः ॥

प्रतिसंवत्सरं राजन्नेकोद्दिष्टं विधानतः ॥”

इति विष्णुपुराणे ३ अंशे १३ अध्यायः ॥*

याज्ञवल्क्य उवाच ।

“अथ श्राद्धविधिं वक्ष्ये सर्वपापप्रणाशनम् ।

अमावास्याष्टकाहृदिः कृष्णपक्षोऽयनद्वयम् ॥

द्रव्यं ब्राह्मणसम्पत्तिर्विपुवत् सूर्यसंक्रमः ।

व्यतीपातो मज्जच्छाया ग्रहणं चन्द्रसूर्ययोः ॥

श्राद्धं प्रतिरुचिश्चैव श्राद्धकालाः प्रकीर्त्तिताः ॥*

अग्नौ यः सर्ववेदेभ्यो अत्रियो वेदविदुश्च ।

वेदार्थविज्ज्ञोऽसामास्त्रिमधुस्त्रिसुपर्णिकः ॥

स्वस्रीयन्तृत्विग्नं जामादयाज्यश्वश्रमातुलाः ।

दिशाचिकेतदौहित्रशिश्वसम्बन्धिबान्धवाः ॥

कर्मणिष्ठास्तपोनिष्ठाः पाश्चाणिर्ब्राह्मचारिणः ।

पिष्टमाहपराश्वे व ब्राह्मणाः श्राद्धदेवताः ॥*

रोगो हीनातिरिक्ताङ्गः काणः पौनर्भवस्तथा ॥

अवकीर्णद्वयो ये च ये चाचारविवर्जिताः ।

अवैष्णवाश्च ये सर्वे न श्राद्धार्हाः कदाचन ॥*

निमज्जयेच्च पूर्व्यं द्यौर्जैर्भाव्यश्च संयतेः ।

आचान्तश्चैव पूर्व्याङ्गं ह्यासने स्तपयेयते ॥

सुम्नान्देवे तथा पिते सुप्रदेशे स्वशक्तितः ।

हौ देवे प्रागुदकपित्रो त्रीण्येकं चोभयोः पृथक् ॥

मातामहानामप्येवं तन्मं वा वैश्वदेविकम् ।

हस्तप्रक्षालनं दत्त्वा विष्टरार्थं कुशानपि ॥

आवाह्य तदनुज्ञातो विष्टदेवास इत्युच्यते ।

उवैरेन्ववकीर्त्याय भाजने सपवित्रके ॥

शत्रो देव्या पयः क्षिप्त्वा यवोऽसीति यवांस्तथा ।

या इति मन्त्रेण हस्तोष्णं विनिक्षिपेत् ॥

मन्त्रोदके तथा धूपमाल्यादानप्रदीपकम् ।

अपसव्यं ततः कृत्वा पितृणामप्रदक्षिणम् ॥

दिग्गुणान्तु कुशान् दत्त्वा उत्पलस्वेत्युच्यते ।

पितृन् ।

आवाह्य तदनुज्ञातो जपेदायान्तु नक्षतः ॥

यथार्थस्तु तिलैः कार्यैः कुर्यादध्व्यादि पूर्ववत् ।

दत्त्वा तु संश्रवांस्तु पात्रे कृत्वा विधानतः ॥

पितृभ्यः स्थानमसीति श्रुत्वा पात्रं करोत्यधः ।

अग्नौ करिष्येत्वादाय प्रच्छत्यत्र हृतम् ॥

कुरुष्वेति तथोक्तोऽग्नौ हुत्वासी पिष्टयज्ञतः ।

हृतशेषं प्रदद्याच्च भाजनेषु समाहितः ॥

यथालाभोपपन्नेषु रीत्येषु च विशेषतः ।

दत्त्वाच्च पृथग्वी ते पात्रमिति पात्राभि-

मन्त्रेणम् ॥

कृत्वेदं विष्णुरित्यत्र निजाङ्गुष्ठं निवेशयेत् ।

सञ्चाहृतिकां गायत्रीं मधुवातेत्युचं तथा ॥

जप्त्वा यथासुखं वाच्यं भुञ्जीरंस्तेऽपि वाग्यताः ॥

अन्नमिष्टं हविषश्च दद्यादक्रोधनोऽत्वरः ॥

श्राद्धमेष पवित्राणि जप्त्वा पूर्व्यं जपन्तथा ।

अन्नमादाय दत्ताः स्व शेषेष्वानुमन्य ह ॥

तदन्नं प्रकिरेद्भूमौ दद्याच्चापः सक्तं सक्तम् ।

सर्वमन्नमुपादाय सतिलं दक्षिणां मुखः ॥

उच्छिष्टसन्निधौ पिण्डान् प्रदद्यात् पिष्टयज्ञवत् ।

मातामहानामप्येवं दद्याच्चामनं ततः ॥

स्वस्ति प्रीयन्तामिति चाहैवं विश्वेदेवान् जलं

ददत् ॥

स्वस्तिवाच्यं ततो दद्यादक्षत्योदकमेव च ॥

दत्त्वा तु दक्षिणां शश्वदा स्वधाकारमुदीरयेत् ।

वाच्यतामित्यनुज्ञातः पिष्टभ्यश्च स्वधोच्यताम् ॥

विष्टैस्तु स्वधेत्युक्तो भूमौ सिञ्चेत्ततो जलम् ।

दातारो नोऽभिवर्द्धन्तां वेदाः सन्ततिरेव च ॥

अहा च नो माव्यगमत् बहु देयश्च नोऽस्त्विति

इत्युक्त्वापि प्रियं वाचं प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥

वाजे वाजे इति प्रीत्या पिष्टपूर्व्यं विसर्जनम् ।

यस्मिंस्ते सञ्चवाः पूर्व्यमर्घ्यपात्रे निपातिताः ॥

पिष्टपात्रं तदुत्तानं कृत्वा विप्रान् विसर्जयेत् ।

प्रदक्षिणमनुव्रज्य भुञ्जीत पिष्टसेवितम् ॥

ब्रह्मचारी भवेत्तान् रजनीं भार्यया सह ।

एवं प्रदक्षिणं कृत्वा हृदौ नान्दिसुखानपि ॥

यजेत यवकर्कशुमित्राः पिण्डा यवैः त्रिताः ।

एकोद्दिष्टं देवहीनमेकार्घ्यं कपवित्रकम् ।

आवाहनान्नी करचरहितं अपसव्यवत् ।

उपतिष्ठतामित्युच्यस्थाने विप्रान् विसर्जयेत् ॥

अभिरस्यतां प्रब्रूयात् ब्रूयस्तेऽभिरताः स ह ।

गन्धोदकतिलैर्मिश्रं कुर्यात् पात्रचतुष्टयम् ॥

अर्घ्यां पिष्टपात्रेषु प्रेतपात्रं प्रसेचयेत् ।

ये समाना इति हाभ्यां शेषं पूर्व्यवदाचरेत् ॥

एतत् सपिण्डीकरणमेकोद्दिष्टं स्त्रिया अपि ।

अर्घ्यां सपिण्डीकरणं यस्य संवत्सराङ्गवेत् ॥

तस्याप्यत्र सांदकुशं दद्यात् संवत्सरं हिज ।

पिण्डान्तु गोऽजविष्टेभ्यो दद्यादग्नौ जलेऽपि वा ॥

हविष्यन्नेन वै मासं पायसेन तु वत्सरम् ।

मास्यहारिणकौरभशकुनच्छागपार्पतैः ॥

ऐणरीरववाराहशार्शमेसैर्यथाक्रमम् ।

मासहृदयापि तु यन्ति दत्तेरिह पितामहाः ॥

दद्यादर्पा त्रयोदश्यां मघानु च न संशयः ।

प्रतिपत्प्रभृतिष्वेवं कन्यादौ न श्राद्धो भवेत् ॥

शश्वदं निहतानान्तु चतुर्दश्यां प्रदीयते ॥*

स्वर्गं ह्यपत्यमोजस्र शीर्यं चेतं बलं तथा ॥

पुत्रत्रेष्ठान् सखीभ्याम्यानपत्यं सुख्यतां शुभम् ।

प्रहस्यचक्रतां पुत्रान् बाबिज्यप्रभृतींस्तथा ॥

अरोगित्वं यमो वीतशीकतां परमां गतिम् ।

धनं विद्यां भिषक्सिद्धिं कुप्यं गोऽजाविकंस्तथा ॥

अश्वानाशुचं विधिवद्वयः श्राद्धं संप्रयच्छति ।

कृत्तिकादिभरश्चन्तं सकामानाश्रुयादिमान् ॥

वस्त्राद्याः प्रीत्यन्येव नवं श्राद्धं कृतं हिजाः ।

आशुपुत्रां धनं विद्यां स्वर्गं मोक्षं सुखानि च ॥

प्रयच्छति तथा रात्र्यं प्रीतो नित्यं पितामहः ॥”

इति गारुड ८८ अध्यायः ॥*

अपिच ।

“व्याशश्राद्धमहं वक्ष्ये मुक्तिमुक्तिप्रदं नृणां ।

पूर्व्यं निमज्जयेद्विप्रान् निशि शुभं ब्राह्मचारिणः ॥

प्रदक्षिणोपवीतेन देवान् वामोपवीतिना ।

पितृन्निमज्जयेत् पादौ चालयेद्वाक्यमन्त्रतः ॥

अं स्वागतं भवद्भिरिति प्रश्नः । अं सुस्वागतमिति

तैरुक्ते अं विश्वेभ्यो देवेभ्य एतत् पादोक्तमर्घ्यं

स्वाहा पिष्टभ्यः स्वधा इति देवब्राह्मणपादयो-

र्द्धवतीर्थेनाभुनक्तुशककुसुमदानम् । ततो

दक्षिणां मुखस्य वामोपवीतेन अमुकगोत्रेभ्य

अस्मत्पितृपितामहप्रपितामहेभ्यो यथानाम-

शर्माभ्यः सपत्नीकेभ्य एतत् पादादकमर्घ्यं स्वधा

इति पितृादिब्राह्मणपादयोः पिष्टवतीर्थेन भुज-

कुशतिलकुसुमजलदानम् । एवं मातामहा

दिषु । एतद् आचमनीयं स्वाहा स्वधेति

ब्राह्मणहस्ते । एष वो अर्घ्यः इति ब्राह्मणहस्ते-

र्ध्यदानम् । एतद् पुण्यं इति ब्राह्मणहस्ते-

पुण्यदानम् । अं सिद्धिमदमासनं इहासध्व-

मित्यभिधाय अं भूः अं भुवः अं स्वः अं महः

अं जनः अं तपः अं सत्यं संस्तव्याहृतिभिः

पूर्व्यं मुखदेवब्राह्मणोपवेशनम् । उत्तराभिमुखः

पितरः अं देवताभ्यः पिष्टभ्यश्च महायोगिभ्य

एवच । नमः स्वधायै स्वाहायै नित्यमेव नमो

नमः इति विष्णुपेत् । अं अद्यास्मिन्देशे

अमुकमासे अमुकराशिगते सवितरि अमुकस्या

तियो अमुकगोत्राणामस्मत्पिष्टपितामह-

प्रपितामहानां यथानामशर्माणां विश्वेदेवपूर्व्यकं

श्राद्धमहं करिष्ये अं विश्वेभ्यो देवेभ्य इदमासन

स्वीहा । अं विश्वान् देवानावाहयिष्ये अं

आवाहय इत्युक्ते अं विश्वेदेवास आगत शृणु-

ताम इमं हवं एदं वर्हिर्निषीदत । अं विश्व-

देवाः शृणुतेमं हवं ये मे अन्तरीक्षे य उष-

यविष्ट येऽग्निजिह्वा उत वा यजन्ता आष-

द्यास्मिन् वर्हिषि मादयध्वम् । अं ओषधयः

समवदन्त सोमेन सह राजा यस्मै कृषीति

ब्राह्मणस्वराजन् पारयामसि ।

अं आगच्छन्तु महाभागा विश्वे देवा महावसाः ॥

ये यत्र विहिताः श्राद्धं सावधाना भवन्तु ते ॥

अं अपहतासुरारक्षांसि वेदिसदः । इति

त्रिभिर्यवविकिरणम् । अं पवित्रमहं करिष्ये

अं कुरुष्वेति तेनोक्ते सायंकुशपत्रद्वयं प्रादेश-

प्रमाणं कृत्वा अं पवित्रे स्त्री वैष्णवी अनेन

कुशान्तरेण हित्वा अं विष्णुर्मनसा पूते स्वाः